

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝ.

Ο Άγιος Τρύφων, που η Εκκλησία μας γιορτάζει την 1η Φεβρουαρίου, γεννήθηκε στην πόλη Λάμψακο της Φρυγίας, από ευσεβείς γονείς. Από μικρή ηλικία, φρόντισαν να του δώσουν Χριστιανική ανατροφή και να τον μορφώσουν, όσο καλύτερα μπορούσαν. Έτσι, από νωρίς, άρχισαν να εμφανίζονται οι σπάνιες αρετές του, που τον έκαναν να ξεχωρίσει γρήγορα, από τους συμμαθητές του. Είχε μέσα του τη λαχτάρα, να γνωρίσει καλύτερα την Αγία Γραφή και το θέλημα του Θεού. Γι' αυτό τη μελετούσε συνέχεια και ποθούσε την τρυφή των θείων και Ουράνιων αγαθών. Σπούδασε γιατρός και ασκούσε την ιατρική επιστήμη, σε όλη του τη ζωή. Εργάζονταν συνέχεια, για τη διάδοση του Χριστιανισμού και αποστόμωνε τους συνομιλητές του ειδωλολάτρεις, με ατράνταχτα επιχειρήματα. Κατάφερε δε να φθάσει, σε μεγάλο βαθμό πνευματικής τελειότητας, που ο αντίπαλος του διάβολος έτρεχε να κρυφθεί, μόλις τον αντίκρυζε.

Αυτή τη χρονική περίοδο βασιλιάς της Ρώμης ήταν, ο ειδωλολάτρης Γορδιανός, περίπου το 240 μ.Χ. και είχε μια μονάκριβη κόρη, φρόνιμη και συνετή, με εξαιρετικά χαρίσματα και πολύ όμορφη. Ήταν, για τους νέους της εποχής, μια διαρκής πρόκληση, που ο καθ' ένας ήθελε, να την κάνει γυναίκα του. Ο πατέρας, προκειμένου να την προστατέψει καλύτερα, την έκλεισε μέσα στα ανάκτορα, για να μην τη βλέπει κανείς και του την ξελογιάσει. Όμως, παρά τα αυστηρά μέτρα του πατέρα, ο μισάνθρωπος διάβολος κατάφερε να μπει μέσα της και να της κυριέψει την ψυχή, σπρώχνοντάς την συνήθως, να κάνει κακό στον εαυτό της. Το δυστυχισμένο κορίτσι υπόφερε αφάνταστα και μαζί της μαράζωναν και οι δύστυχοι γονείς της, καθημερινά. Άρχισαν να αναζητούν τους καλύτερους γιατρούς, μήπως και μπορέσουν, να τη θεραπεύσουν. Χρησιμοποίησαν, όλα τα φάρμακα και τα βότανα που τους έλεγαν, αλλά δεν έβλεπαν να της γίνεται, καμιά διαφορά. Ήταν δε, τέτοια η απελπισία τους, που προτιμούσαν να πεθάνουν, παρά να βλέπουν το μονάκριβο κορίτσι τους, να υποφέρει τόσο πολύ. Φαίνεται, ότι ο μισάνθρωπος διάβολος, είχε εγκατασταθεί μέσα της για τα καλά και κάποιες στιγμές ακούγονταν η φωνή του, που μονολογούσε: « Αν δεν έλθει να με διώξει ο Τρύφων, δεν πρόκειται να κουνήσω απ' εδώ μέσα ».

Έτσι, ο άγνωστος Τρύφων, άρχισε να αναζητιέται παντού σε Ανατολή και Δύση, από τους απεσταλμένους του βασιλιά. Μετά από αρκετό διάστημα περιπλάνησης, μια ομάδα αναζήτησης, έφθασε και στην πόλη Λάμψακο. Εκείνη την ώρα, ένα δεκαεπτάχρονο παλικάρι, που έβασκε χήνες, τους πλησιάζει, μόλις, τους αντίκρυσε και τους λέγει: « Εγώ είμαι ο Τρύφων, που εσείς αναζητείτε». Εκείνοι έμειναν εμβρόντητοι και έδειχναν, να τα έχουν χαμένα. Όμως, όταν συνήλθαν, ετοιμάστηκαν να οδηγήσουν το νεαρό παλικάρι στο βασιλιά, για να του θεραπεύσει τη μονάκριβη κόρη του. Για το μισάνθρωπο διάβολο, που είχε κατασκηνώσει στη ψυχή της μοναχοκόρης, τα χρονικά όρια άρχισαν να στενεύουν και ο χρόνος γι' αυτόν, άρχισε να μετρά αντίστροφα. Άρχισε να ουρλιάζει απογοητευμένος και έκαμε τη νεαρή κόρη να χτυπιέται απελπισμένα και να σπαρταρά, σαν το ψάρι. Έτσι, πριν, προφθάσει να έλθει ο μικρός Τρύφων, εγκαταλείπει την κατοικία του, γιατί δεν είχε τη δύναμη να τον αντικρύσει και η μοναχοκόρη, γίνεται εντελώς καλά.

Ο Άγιος Τρύφων.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 16 Ιανουάριος 2012 04:29 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 14 Ιούλιος 2012 00:37

Όταν δε αργότερα αναλαμβάνει τη βασιλεία, ο σκληρόκαρδος και αιμοχαρής Δέκιος, η ζωή για τον κάθε Χριστιανό, γίνεται μαρτυρική. Ο διωγμός κατά των χριστιανών που εφάρμοσε, χαρακτηρίστηκε ανελέητος και εντελώς άδικος. Παντού διώκονταν οι Χριστιανοί και για να γλυτώσουν τη ζωή τους, έπρεπε να θυσιάσουν στα είδωλα. Όσοι απ' αυτούς αρνιόταν να συμμορφωθούν, τους περίμεναν, μια σειρά από φρικτά βασανιστήρια. Έτσι και η δράση του νεαρού Τρύφωνα, έφθασε γρήγορα στα αυτιά, του έπαρχου της Ανατολής Ακυλίνου. Αυτός με τη σειρά του, δίδει αμέσως εντολή, να συλληφθεί και να οδηγηθεί γρήγορα μπροστά του, προκειμένου να δώσει, τις ανάλογες διευκρινήσεις.

Μόλις, λοιπόν, ο νεαρός Τρύφων, βρέθηκε μπροστά στον έπαρχο, ρωτήθηκε αμέσως , γιατί δε σέβεται τους ειδωλολατρικούς θεούς και γιατί, δε θυσιάζει στα είδωλα. Του υπενθύμισε συγχρόνως και τη βασιλική διαταγή που όριζε, ότι όποιος αρνείται, θα πρέπει να θανατώνεται. Ο νεαρός Τρύφων του απαντά: « Μάθε πως εμένα δε με τρομάζουν τα βασανιστήρια, αλλά ούτε και η φωτιά που με φοβερίζεις, ότι θα με ρίξεις. Αυτή θα σβήσει γρήγορα, ενώ αυτή που δε θα σβήσει ποτέ, είναι η φλόγα της Κολάσεως, που σε περιμένει. Κάνε λοιπόν ό,τι νομίζεις, γιατί εγώ δεν αρνούμαι, τον Αληθινό Θεό». Ο έπαρχος, άστραψε και βρόντηξε από το κακό του και δίνει αμέσως εντολή στους δήμιους, να τον μαστιγώσουν αλύπητα. Εκείνος με προθυμία και καρτερικότητα τα υπέμεινε όλα και όταν κάποια στιγμή τον ρώτησε ο έπαρχος, μήπως έχει αλλάξει γνώμη, του απάντησε: « Άκουσε τύραννε, για να μάθεις, ότι όποιος αρνείται το θέλημα του Θεού, θα πεθάνει σε θάνατο αιώνιο και χάνει την αιώνια ζωή. Οι θεοί δε, που προσκυνάτε, είναι άψυχα ξόανα και ευρήματα, των πονηρών δαιμόνων». Ο έπαρχος οργίστηκε περισσότερο και δίδει αμέσως εντολή να τον δέσουν με σχοινί και να τον σύρουν με τ' άλογα σε έδαφος βραχώδες, προκειμένου να τον κάμουν να ματώσει και να πονέσει πιο πολύ. Αλλά και απ' αυτό το μαρτύριο βγήκε νικητής ο Άγιος, γιατί Άγγελος Κυρίου, τον προστάτευε. Όταν και απ' αυτό το μαρτύριο, είδε ο τύραννος, ότι ο Άγιος βγαίνει ζωντανός και χωρίς καμιά πληγή, δίδει εντολή να του καρφώσουν στα πόδια καρφιά και σίδερα. Στη συνέχεια χτυπώντας τον με μαστίγια, τον γύρναγαν μέσα στην πόλη, για να τον ξευτιλίσουν περισσότερο. Ο Μάρτυρας του Χριστού Τρύφων, υπόφερε πάρα πολύ. Το Άγιο αίμα του, έτρεχε ποτάμι και κοκκίνιζε το έδαφος, όπου κι' αν περνούσε. Ο τύραννος, θαυμάζοντας την καρτερικότητά του, του έλεγε: « Μέχρι τότε Τρύφωνα, δεν θα αισθάνεσαι τον πόνο, από τα βασανιστήρια;». Εκείνος, με τη σειρά του, απαντά: « Μέχρι τότε τύραννε, δεν θα βλέπεις την ακαταμάχητη Δύναμη του Χριστού;».

Ο τύραννος έπαρχος, πληγωμένος και οργισμένος από τη συμπεριφορά του Αγίου, δίδει αμέσως εντολή, να τον βασανίσουν και να τον κάνουν, να πονέσει περισσότερο. Αρχισαν να του τραβούν τα χέρια, μέχρι που τα εξάρθρωσαν και στη συνέχεια ξεκίνησαν να του καίνε το σώμα, με αναμμένες λαμπάδες. Ο Άγιος, δε σταμάτησε στιγμή να δοξολογεί το Θεό και να τον παρακαλεί να τον βοηθήσει. Τότε, φάνηκε να κατεβαίνει από τον Ουρανό, ένα Φωτεινό Στεφάνι, που έλαμπε από πολύτιμους λίθους και από λαμπερές διαμαντόπετρες. Οι στρατιώτες φοβισμένοι, έπεσαν κάτω στη γη και ο Άγιος δοξολογούσε το Θεό, λέγοντας: « Σε ευχαριστώ, Κύριέ μου, που δεν με εγκατέλειψες στα χέρια των εχθρών μου, αλλά με βοήθησες, με τη Χάρη Σου. Ενίσχυσέ με, να συνεχίσω τον αγώνα μου, μέχρι το τέλος και να αξιωθώ να χαρώ, το στεφάνι, της Θείας Δικαιοσύνης Σου».

Τέλος, μετά απ' όλα τα βασανιστήρια, που εφάρμοσε ο έπαρχος στον Άγιο και αφού είδε, ότι παραμένει σταθερός και αμετακίνητος, δίδει εντολή να τον αποκεφαλίσουν. Οι δήμιοι παραλαμβάνουν τον Άγιο και τον οδηγούν έξω από την πόλη, όπου ήταν το σημείο εκτέλεσης. Ο Άγιος ζήτησε και πήρε την άδεια να προσευχηθεί, που ήταν και η τελευταία του επιθυμία. Στην προσευχή του ευχαρίστησε το Θεό, λέγοντας: « Σ' ευχαριστώ Δέσποτα,

Ο Άγιος Τρύφων.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 16 Ιανουάριος 2012 04:29 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 14 Ιούλιος 2012 00:37

Κύριε, που με αξίωσες να τελειώσω τον αγώνα αυτό, χωρίς να αμαρτήσω. Όσοι δε, ενθυμούνται εμένα τον ανάξιο δούλο Σου, φύλαξέ τους κάτω από την Αγία Σκέπη Σου και δώσε τους, πλούσιες τις ευεργεσίες Σου». Μόλις τέλειωσε την προσευχή Του, παρέδωσε τη Μακάρια ψυχή Του, στο Δημιουργό και Πλάστη μας Θεό, πριν οι δήμιοι κατεβάσουν τα σπαθιά τους, για να του αφαιρέσουν το κεφάλι. Ήταν το έτος 250 μ.Χ. , όταν βασίλευε τη Ρώμη, ο σκληρόκαρδος και αιμοχαρής Δέκιος (249- 251μ.Χ.)

Ο Άγιος Τρύφων, τιμάται ξεχωριστά από το Χριστιανικό λαό, γιατί θεωρείται ο προστάτης Άγιος της βλάστησης. Σ' Αυτόν καταφεύγουν οι Χριστιανοί, όταν απειλούνται οι κόποι τους και ζητούν τη βοήθειά του, σε περιπτώσεις ζημιάς κήπων, αμπέλων και σπαρτών, από ακρίδες, ερπετά και από διάφορες, άλλες ασθένειες.

Απολυτίκιο του Αγίου:

Τρυφήν την ακήρατον, ιχνηλατών εκ παιδός, βασάνους υπήνεγκας υπέρ Χριστού του Θεού και ήθλησας άριστα. Όθεν την των θαυμάτων κομισάμενος χάριν, λύτρωσαι πάσης βλάβης και παντοίας ανάγκης, Τρύφων Μεγαλομάρτυς, τους σε μακαρίζοντας.

Ακούστε το απολυτίκιο του Αγίου:

ΠΗΓΕΣ:

1. Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια.
2. Εκδόσεις « Ορθόδοξου Τύπου», Ο ΑΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝ, Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
3. Απολυτικά Αγίων, Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο του Αγίου Τρύφωνα τον αφιερώ νω:

1. Στον εκλεκτό συνάδελφο της Πληροφορικής κ. Ματθέ Δημήτριο, τον οποίο και ευχαριστώ, για την πολύτιμη βοήθειά του. Εύχομαι η ζωή του να προστατεύεται, από τη Χάρη του Αγίου.
2. Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, με την ευχή, να προστατεύονται από τη Χάρη του Αγίου.

Ο Άγιος Τρύφων.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 16 Ιανουάριος 2012 04:29 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 14 Ιούλιος 2012 00:37

Σπήλι, Ιανουάριος 2012.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.
Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

{JComments ON}